

Onze Foxterriërs

Verhalen over onze beide Foxterriërs en lapjes poes. Aangevuld met gedichtjes wat we hebben beleefd gedurende hun levensjaren.

Onze Foxterriërs

Reesha & Osky

Pieter Harmsma

Schrijver: Pieter Harmsma
Foto's: Pieter Harmsma
Illustraties: Pieter Harmsma
Coverontwerp: Pieter Harmsma
ISBN: 9789403601649
© Pieter Harmsma

1 Fleurtje

Geboren: mei 1991

Overleden: mei 2007

Zij was een poes uit duizenden.

Is opgegroeid op een ruim erf omgeven door weiland en sloten. Heeft haar moeder moeten verliezen door een auto ongeluk. Misschien heeft ze dat bewust meegemaakt, want ze had respect voor het verkeer en was ook heel voorzichtig. Later kwam er een Foxterriër bij. Dat was wel wennen omdat ze nu haar huis moest leren delen. Dat kon door opvoeding en respect voor elkaar. Een tweede Foxterriër kwam er na drie jaar ook nog eens bij. Dit ging wat gemakkelijker en wonder boven wonder werd dit haar grote vriendin.

Zij was echt een buitenpoes. Iedere morgen stond zij al bij de deur als de foxen werden uitgelaten. Dan was het een ware begroeting van neusjes tegen elkaar en natuurlijk, zoals een hond behoort te doen, die koude natte neus bij haar onder de staart. Dit ritueel ging jaren door. De band tussen die twee werd steeds hechter. Ook s 'avonds en overdag heerlijk tegen elkaar aan liggen in één mand en zelfs elkaar de oortjes laten likken.

Fleurtje mocht één keer moeder worden en kreeg een nestje met vier jongen. Het was een geweldige gebeurtenis om dat te mogen meemaken. Daarna hebben we haar aan de pil gezet met later een sterilisatie.

Wij hadden een echte familie met dieren en kinderen. Het begon al stil te worden toen de kinderen de deur uit gingen. Drie jaar geleden hebben we onze fox Reesha in moeten laten slapen en vandaag 25 mei 2007 is Fleurtje overleden. We zagen het al aan komen. Haar ouderdom begon haar leven zwaarder te maken. Ze heeft nog en paar zware operaties

gehad om mama tumoren te laten verwijderen. Maar ze was zo sterk om daar iedere keer weer bovenop te komen.

Fleurtje was geen poes om te klagen. Zij was trots en fier op zichzelf. Zij was een poes die jou ook kon troosten als je het zelf een beetje moeilijk had. Ze heeft veel meegemaakt in haar leven en als we eens weg waren voor langere tijd zat ze al te wachten op onze thuiskomst.

Ook was zij een uitstekende muizenvangster en ze kwam met de grootste ratten thuis. Een echte jager op eigen erf en zo hoort het ook. Als ik zei dat er muisjes in het kippenhok bij de voerbak zaten, ging de staart omhoog en was zij heel alert. Samen met de honden naar het kippenhok, deurtje open en rammelen aan de voerbak. Dan sprongen er soms wel vier muizen in het rond. Maar zij was sneller dan de foxen en het deed haar weer goed zo'n lekker natuurlijk hapje.

Ze had een heel sterk moeder instinct. Op een warme zomerse dag, de foxen lagen in de schaduw achter het huis, hoorden we een zacht gegrom. We wisten niet wat we zagen. Daar kwam Fleurtje aan met drie eendenkuikens in haar bek. We stonden stom verbaasd te kijken hoe zij voor iedere Fox een kuikentje neer legde. Of wilde ze zeggen, "kijk, die heb ik voor jullie meegenomen". Niet wetende dat honden geen kuikentjes eten en dat deden ze dan ook niet. De bedoeling van haar was goed, maar het werkte niet. Zo zit de natuur nu eenmaal in elkaar.

Ook had ze toestemming gegeven om met haar te mogen "praten" in mijn "communiceren met dieren" workshop. Dat was gewoon geweldig mooi om dan van je cursusdeelnemers te mogen horen wat voor antwoord zij gaf. En ik kon dat natuurlijk ook nog eens bevestigen.

Ze heeft een prachtig mooi lang leven gehad en bijna nooit ziek geweest. Ze heeft het echt op haar eigen manier volbracht. We zagen het aankomen, ze werd iedere dag zwakker en vermoeider. We kregen die middag visite, ze lag languit op de vloer in de kamer en wilde er bij horen. Op een gegeven moment ging ze naar de bijkeuken om te drinken. Toen de visite zou vertrekken, liepen we de bijkeuken in en daar lag ze

levenloos bij de waterbak. Ook zij heeft haar rust plekje gekregen in de tuin bij al die mooie bloemen naast Reesha.

Fleurtje we wensen jou een goede reis en bedanken je voor alles wat je voor ons hebt betekend in warmte, liefde en gezelligheid. Nu laten we je los om ieder onze eigen weg te gaan waar die ons ook moge brengen. Vergeten zullen we je niet en de herinneringen aan jou zullen levend blijven.

2 Reesha

Geboren: 30-07-1994
Overleden:16-06-2004

In november werd je bij ons gebracht. Heel parmantig stapte jij aan een klein lijntje naar ons toe. Het staartje stijl en wiebelend omhoog, oogjes kijkend nieuwsgierig om je heen. Je fokker wenste ons veel geluk en plezier. Jij werd onze eerste Foxterriër. Dat plezier en geluk hebben wij gekregen en nog veel meer. Er is al vaker over jou geschreven, nu wil ik het weer doen om je hiermee te gedenken. De mooie herinneringen die je achterlaat, welke ik een plekje moet geven in mijn binnenste om nooit meer te vergeten. Ik zie je hele leven vanaf die eerste dag weer als een film voor mij afspelen.

Al snel werd het duidelijk dat jij en ik er wat van zouden maken. Het begon al met een middagdutje op de bank. Heerlijk was dat gevoel, een heel kleine Foxterriër zo stevig tegen mijn borst liggen te slapen. Maar als wij wakker werden, moesten wij wel heel snel naar buiten om een plasje te doen. Het flostouwtje was voor jou en mij iets moois. Hoe klein je ook was, dat grote ding bracht je ieder keer heel trots weer terug naar